

**HOTĂRĂREA NR. 370
din data de 24.06.2019**

Dosar nr.: 403/2017

Petiția nr.: 4103/07.08.2017

Petent: Serviciul de Investigații Criminale - Inspectoratul Județean de Poliție Harghita

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: acordarea/plata discriminatorie a sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică a polițiștilor din cadrul M.A.I. care desfășoară activități de poliție judiciară

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

Inspectoratul Județean de Poliție Harghita – Serviciul de Investigații Criminale,

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

Ministerul Afacerilor Interne

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul reclamă instituirea unui potențial tratament discriminatoriu în ceea ce privește acordarea/plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică a polițiștilor din cadrul M.A.I. care desfășoară activități de poliție judiciară.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 4103/16.08.2017 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 4182/16.08.2017 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 05.09.2017. Prin citație s-a solicitat criteriul de discriminare care a stat la baza presupusei fapte de discriminare.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. La termenul stabilit, s-au prezentat la ședința de audieri ambele părți.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 4464/01.09.2017, petenții depun solicitare amânare audiere, după data de 16.10.2017, având în vedere distanța de la care trebuie să se deplaseze și mai ales activitățile zilnice în care sunt implicați.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 4506/05.09.2017, partea reclamată comunică faptul că în vederea stabilirii situației de fapt raportată la aspectele sesizate în petiție, este necesară efectuarea unor verificări aprofundate, care nu pot fi realizate până la

data stabilită pentru desfășurarea dezbaterilor, dar un punct de vedere va fi dat CNCD-ului cu celeritate.

10. Prin adresele înregistrate sub nr. 4612/11.09.2017 și nr. 4632/12.09.2017 partea reclamată depune puncte de vedere care sunt comunicate petentului prin adresa înregistrată sub nr. 4655/12.09.2017.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

11. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 4103/07.08.2017, lucrătorii Serviciului de Investigații Criminale din cadrul I.P.J. Harghita, au fost sesizați/informați cu privire la existența unei discriminări a mai multor polițiști din cadrul structurilor de investigații criminale din teritoriu, discriminare referitoare la acordarea/plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică a polițiștilor din cadrul M.A.I care desfășoară activități de poliție judiciară.

12. Începând cu data de 01.08.2015, în baza Ordinului Ministrului de Interne nr. S/214/2011 și nr. S/78 din 13.07.2015 (aceste două ordine fiind comunicate de angajator fie prin direcțiile sale juridice fie prin cele financiare, în răspunsurile transmise solicitărilor adresate de lucrătorii de poliție de investigații criminale ca fiind temeiul legal) s-a dispus acordarea/plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică a polițiștilor din cadrul M.A.I care desfășoară activități de poliție judiciară după cum urmează:

- un procent de 5% din salariul de bază pentru lucrătorii de poliție judiciară din structurile de investigații criminale
- un procent de 20% din salariul de bază pentru lucrătorii de poliție judiciară din structurile de crimă organizată

13. Mai mulți lucrători de poliție care își desfășoară activitatea în diverse structuri (birouri, servicii, direcție) ale poliției, pe linia de muncă investigații criminale, au solicitat M.A.I. să verifice *care sunt criteriile în baza cărora*, începând cu data de 01 august 2015, s-a dispus acordarea unui procent de doar 5% pentru „spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică” lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul structurilor de investigații criminale și nu a unui procent de 20%, ca și cel acordat lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul structurilor de crimă organizată, având în vedere că, în fapt, ambele structuri/linii de muncă efectuează activități de urmărire penală conform Dispoziției I.G.P.R. nr. 23/04.03.2015, existând foarte multe situații în care ofițerii/agenții de poliție judiciară de pe linia de muncă investigații criminale dețin calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare desemnat nominal, prin „avizul conform” al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru, a-și desfășura activitatea sub coordonarea magistraților procurori din cadrul P.Î.C.C.J - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit art. 27 din Legea 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, fiind delegați să efectueze activități de poliție judiciară în cauze de crimă organizată. Totodată, s-a solicitat să se constate existența unei discrepanțe între salarizarea lucrătorilor de poliție judiciară, ce își desfășoară activitatea pe linia de muncă investigații criminale (remunerați cu un procent de doar 5% din salariul de bază) și lucrătorilor de poliție judiciară ce își desfășoară activitatea pe linia de muncă combaterea crimei organizate (remunerați cu un procent de 20% din salariul de bază) și să se ia măsurile de remediere a acestei situații discriminatorii.

14. M.A.I., prin direcțiile/serviciile sale, a răspuns petițiilor formulate la nivel național (adresa 128.229 a Direcției de Investigații Criminale), în sensul că „sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică” se acordă polițiștilor din cadrul M.A.I., care

desfășoară activități de poliție judiciară, iar polițiștilor care își desfășoară activitatea pe linia de muncă investigații criminale le este acordat procentul de 5% din salariul de bază, plată realizată cu respectarea legislației în vigoare, fiind invocat Ordinul Ministrului de Interne nr. S/214/2011, neexistând o situație de discriminare. În teritoriu, în cazul solicitării adresate de Corpul Național al Polițiștilor Maramureș, actul normativ invocat de angajator în răspunsurile formulate referitoare temeiul de drept privind plata „*sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică*” a fost O.M.A.I. nr. S/78 din 13.07.2015.

15. Având în vedere cele prezentate și luând în considerare că Serviciul de Investigații Criminale face parte din Inspectoratul I.P.J. Harghita, implicit I.G.P.R., fiind structura centrală formată din ofițeri/agenți de poliție, cu toții deținând calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare, precum și că ofițerii/agenții de poliție judiciară din cadrul Serviciului de Investigații Criminale din cadrul I.P.J. Harghita (respectiv Birouri de Investigații Criminale și Formațiuni de Investigații Criminale din cadrul polițiilor municipale/orașelor) le sunt repartizate, în vederea efectuării de activități de poliție judiciară, plângeri/sesizări penale și dosare penale, instituie un tratament discriminatoriu între ofițerii și agenții de poliție care au calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare și care își desfășoară activitatea în cadrul structurilor de investigații criminale, în raport de ceilalți ofițeri și agenți de poliție care au calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare și își desfășoară activitatea în cadrul structurilor combaterea a criminalității organizate, ambele categorii de lucrători având aceeași pregătire profesională și atribuții de serviciu similare sau chiar identice.

Susținerile părții reclamate

16. Prin punctul de vedere depus înregistrat sub nr. 4612/11.09.2017 și nr. 4632/12.09.2017, partea reclamată ridică excepția de necompetență a C.N.C.D., pentru că aspectele semnalate în conținutul petiției vizează existența și aplicarea unor norme juridice stabilite printr-un act normativ la nivel de lege (Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice care stabilea acordarea acestor sporuri și în temeiul căreia au fost emise Omai nr.S/214/2011 și Omai nr.S/78/2015). CNCD nu se poate substitui, sub aspectul atribuțiilor, altor instituții în vederea soluționării unor petiții ale cetățenilor cu privire la acte normative (inclusiv la nivel de lege) pe care le consideră ca fiind discriminatorii, iar atribuțiile în ceea ce privește controlul constituționalității legilor, prin prisma încălcării prevederilor art. 16 din Constituția României, republicată, revin, potrivit legii fundamentale, Curții Constituționale a României.

17. De asemenea, se precizează faptul că CNCD, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribuit exclusiv al instanțelor de judecată. De altfel, B.D.C. este parte în dosarul civil nr. 333/43/2016 aflat pe rolul Curții de Apel Târgu-Mureș, în fază de recurs. Dosarul are ca obiect tot aspecte legate de acordarea sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică pentru polițiștii de poliție judiciară din cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate din I.G.P.R., față de polițiști din celelalte structuri care desfășoară activități de poliție judiciară.

18. Pe fond, partea reclamată apreciază că susținerile petentului referitoare la o prezumată situație de discriminare, prin actele normative invocate, între polițiștii care desfășoară activități de poliție judiciară și polițiștii de poliție judiciară din cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate din I.G.P.R. nu poate fi reținută întrucât, față de prevederile O.G. nr.137/2000, nu orice diferență de tratament semnifică discriminare, iar pentru a fi reținut tratamentul discriminatoriu este necesar să se stabilească că persoanele aflate în situații analoge în materie, beneficiază de un

tratament diferențiat.

19. Se menționează că sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25% este prevăzut la art. 5 din Anexa VI - *Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție”* și nu în Anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010, fiind un drept salariat acordat „ofițerilor și agenților de poliție judiciară, precum și specialiștilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism”, situație în care, potrivit art. 13 alin. (I) din Anexa VII din aceeași lege-cadru, M.A.I. a solicitat avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale pentru acordarea acestui drept și polițiștilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități similare de poliție judiciară. Atât timp cât în cuprinsul Legii-cadru nr.284/2010, legiuitorul nu a prevăzut decât o limită maximă până la care se acordă respectivul spor, rezultă cu claritate faptul că a lăsat la latitudinea conducătorului instituției modalitatea concretă de stabilire a procentelor.

20. Soluția normativă aprobată prin Anexa nr.4¹ la Omai nr.S/214/2011 a avut la bază criteriile de evaluare din legislația unitară care reglementează salarizarea personalului bugetar convenite cu partenerii sociali (nivelul studiilor și competențe, eșalonul ierarhic, importanța socială a muncii, complexitatea și diversitatea activităților, responsabilitatea și impactul deciziilor, expunerea la factori de risc, incompatibilități și conflicte de interese, dificultatea activităților specifice, sfera de relații - interacțiunea cu factorii externi, condiții de acceptare pe post), încadrându-se în limitele cadrului legal prevăzut la art. 5 din Cap. VIII al Anexei VI - Familia ocupațională de funcții bugetare “Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010, mărimea procentului sporului acordat fiind aprobată de conducerea ministerului, în limitele fondurilor bugetare alocate, pe baza criteriilor respective, neexistând o situație de discriminare. Astfel, prin raportare la aceste criterii de evaluare conducerea ministerului a diferențiat mărimea sporului acordat cu încadrarea în limitele fondurilor bugetare alocate, ținând cont și de faptul că Direcția de Combatere a Criminalității Organizate este unitatea specializată din structura I.G.P.R., cu competența teritorială generală, care desfășoară și coordonează activitatea de combatere a criminalității organizate la nivel național, în conformitate cu actele normative în vigoare. În aceste condiții, polițiștilor din cadrul Direcției de Combatere a Criminalității Organizate și structurilor subordonate acestei direcții li s-a stabilit acest spor în cuantum de 20%, iar polițiștilor din cadrul celorlalte structuri, care desfășoară activități de poliție judiciară, li s-a stabilit acest spor în procent de 5%.

21. Pentru ca o eventuală conduită a M.A.I. să fie calificată drept act/faptă de discriminare, aceasta trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții:

- existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile/identice). În cazul de față există un tratament diferit între *polițiștii de poliție judiciară din cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate din I.G.P.R.* și *polițiștii care desfășoară activități de poliție judiciară în celelalte unități/structuri*;

- existența unui criteriu de discriminare. Raportat la obiectul petiției, nu a fost identificat în concret potențialul criteriu de discriminare pe baza căruia s-ar supune persoana vizată/alte persoane unui tratament diferențiat care să genereze o eventuală răspundere pentru încălcarea principiului egalității/nediscriminării. Desfășurarea activității în cadrul unei anumite structuri/unități și acordarea unui nivel al sporului personalului care realizează activitatea la acest nivel structural nu poate constitui un criteriu de discriminare;

- tratamentul să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare. Polițiștii de poliție judiciară din cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate din I.G.P.R. “nu se află într-o situație similară, egală, cu polițiștii care desfășoară activități de poliție judiciară în celelalte unități/structuri, *situație în care apreciem că nu poate fi reținută discriminarea acestora din urmă față de prima categorie. Justificarea obiectivă rezultă din criteriile de*

diferențiere între cele două categorii de personal identificate care au fost avute în vedere la stabilirea sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, existând o diferență clară între acestea pe baza unor argumente de ordin profesional și instituțional, astfel cum au fost evidențiate anterior”;

- tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege. Având în vedere aspectele prezentate anterior, rezultă în mod clar că în acest caz nu se urmărește afectarea unui anumit drept (*sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică*) care ar putea fi invocat de petent, atât timp cât acesta nu este recunoscut de lege în cazul tuturor polițiștilor, ci ofițerilor și agenților de poliție judiciară, la o limită maximă până la 25% în condițiile stabilite prin ordin al ordonatorului principal de credite.

22. Având în vedere aceste aspecte, se apreciază că nu sunt întrunite condițiile pentru ca dispozițiile Omai nr. S/214/2011 și Omai nr. S/78/2015, și modul de aplicare al acestora să se încadreze în prevederile O.G. nr. 137/2000, astfel încât conduita Ministerului Afacerilor Interne sau a unei alte structuri din subordine să fie considerată discriminatorie.

V. Motivele de fapt și de drept

23. În fapt, Colegiul director reține că petentul a sesizat C.N.C.D. în privința acordării/plata discriminatorie a sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică a polițiștilor din cadrul M.A.I. care desfășoară activități de poliție judiciară.

24. În drept, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, iar art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, prevede: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

25. Astfel, Colegiul urmează a analiza excepțiile invocate de către partea reclamată, a necompetenței C.N.C.D., pentru că aspectele semnalate în conținutul petiției vizează existența și aplicarea unor norme juridice stabilite printr-un act normativ la nivel de lege și că nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

26. Membrii Colegiului director resping excepțiile invocate de partea reclamată având atribuții în a analiza faptele reclamate și va proceda la examinarea fondului prezentei petiții.

27. Coroborat actului normativ, care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

28. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *“orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

29. Având în vedere obiectul plângerii, Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.

30. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor **situații analoage** sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

31. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt **întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2** din O.G. 137/2000.

32. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare **trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit**. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

33. În speță, petentul susține că s-a dispus acordarea/plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică a polițiștilor din cadrul M.A.I care desfășoară activități de poliție judiciară și există discrepanțe între salarizarea lucrătorilor de poliție judiciară, ce își desfășoară activitatea pe linia de muncă investigații criminale (remunerați cu un procent de doar 5% din salariul de bază) și lucrătorilor de poliție judiciară ce își desfășoară activitatea pe linia de muncă combaterea crimei organizate (remunerați cu un procent de de 20% din salariul de bază).

34. În cazul de față, Colegiul director nu poate reține o situație comparabilă între cele două categorii de angajați, *polițiștii care desfășoară activități de poliție judiciară și polițiștii de poliție judiciară din cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate din I.G.P.R.* care justifică în mod rezonabil și obiectiv stabilirea unui tratament diferit pentru fiecare categorie de personal identificată, prin acordarea, în mod diferențiat, a sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

35. Din analiza obiectului petiției, raportat la îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu întrunesc elementele unei fapte de discriminare, neexistând situație comparabilă, astfel nefiind încălcat principiul nediscriminării.

36. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petent nu s-a săvârșit nicio faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția necompetenței materiale a C.N.C.D., în conformitate cu Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale invocată de partea reclamată;
2. Respinge excepția de necompetență pe aplicarea și interpretarea legii invocată de partea reclamată;
3. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1 Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată, nu sunt situații comparabile;
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Motivată și tehoredactată I.D./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr.554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.